

δίνει τα καὶ πουλεῖ τα τοῦ ἄνωθεν μισέρ Τζωρτζέτου διὰ ρεάλια εἴ / κοσιν ἦτοιν
 οὔμερο 20/ καθὼς ἀναμεταξύν τος ἐσυνφωνήσασιν, τὴν / ὁποία πληρωμὴν καὶ
 τιμὴν τοῦ αὐτοῦ σπιτιοῦ καὶ κοπριάς τὰ εἴκοσιν / ρεάλια καθὼς ἐταιριάσασιν ἀνα-
 μεταξύν τος τὰ ἐμέτρησεν ἐ / δῶ πρεζέντε ὁ μισέρ Τζωρτζέτος καὶ ἔλαβέν τα εἰς
 τὰς χεῖρας του ὁ / ἄνωθεν πωλητῆς καὶ κράζεται πληρωμένος καὶ ξεπληρωμένος
 ὡς / ἕναν ἄσπρον καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον ἐκδύνεται καὶ ἀποκδύνεται ἀπὸ τὸ / αὐτὸν
 σπίντιν καὶ κοπριά καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν καὶ / ἐντίνει τα καὶ
 παραδίνει τα εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἄνωθεν ἀγοραστῆν καὶ τῶν / κληρονόμων του νὰ
 τὰ κάμου ὡς θέλου καὶ βούλουνται ὡς πράματα ἐ / δικάν τος καὶ ἀγοράν τος που-
 λήσουν χαρίσουν ψυχικὸ τὰ δώσου καὶ τὰ / ἐξῆς καὶ διὰ κανέναν καιρὸν ὅπου νὰ
 ἤθελε εὐρεθῆν κανεὶς νὰ / δώσῃν πείραξιν ἢ νὰ γυρέψῃν δικαιώματα διὰ τὰ εἰρημένα
 σπίν / τιν καὶ κοπριά ὁμπλιγάρεται ὁ αὐτὸς πωλητῆς καὶ τὰ καλάν του / ὅπου καὶ
 ἂν εὐρίσκονται νὰ μαντινιέρην καὶ νὰ ντεφεντέρην τὸν ἀ / γοραστῆν κληρονομικῶς
 καὶ τὰ ἐξῆς. Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν τῆς παρού / σας πωλησίας βάζουν καὶ ἀλληλογία
 τῆς ἀφεντίας ρεάλια δέκα / ἦτοιν 10/ ὁ ἀλληλογήσας νὰ τὰ ζημιοῦται καὶ πάλι ἢ
 παρῶν πωλησί / α νὰ ἔχῃν τὸ κῦρος καὶ ἀνέκοπτον ἐπὶ ἀξιοπίστων καὶ παρακα-
 λετῶν / μαρτύρων τῶν κάτωθι γεγραμμένων καὶ τὰ ἐξῆς —

/ — Γεώργιος ἱερεὺς Ἀμάης καὶ σακελλάριος Ναξίας μάρτυρας

/ — Μανώλης Διακονόπουλος μάρτυρας ++

/ — Φρατζίκης Ἀναπλιώτης μάρτυρας ὡς ἄνωθε

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

127

Προικοσύμφωνο

φ. 75^v-76^r

/ Φ 76

+ ἐβγαλμένη ἀπο Γρι[....]

/ + Εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἀγίας Τριάδος Πατῆρ, Υἱοῦ καὶ Ἀγίου Πνευμά[του
 ἀμήν] /. 1681/ ἐν μηνὶ Μαρτίου 25/ εἰς τὸν οἶκον τοῦ μαστροῦ Μανώλην Φ[.....] /
 παρῶν ὁ αὐτὸς μαστροῦ Μανώλης ὁμάδιν με τὴν συνβίαν του τὴν κε[ρά] / Σοφία καὶ
 ἀπὲ τὸ ἄλλο μέρος ἢ κερά Μαρία θυγάτηρ ποτὲ μισέρ [.....] / Πετρίτην συνφωνία
 ὑπανδρίας καὶ καθαρὸν συνοικέσιον θέλ[ουσιν] / καὶ ποιοῦσιν τὰ αὐτὰ μέρην ὅπως
 σὺν Θεὸν ἅγιο νὰ ἐπάρου γαμπ[ρὸν] / οἱ ἄνωθεν μαστρο Μανώλης καὶ κερά Σοφία
 εἰς τὴν ἑαυτὴν τος θυγατέρ[αν] / ὀνόματιν κερά Μαρούλα τὸν ἀνεψιὸν τῆς ἄνωθεν

κερά Μαρίας ὄνό / ματιν Ἰάκωβον εἰς ἄνδραν τῆς νόμιμον καὶ εὐλογητικὸν καθὼς
[ὁ] / ρίζειν ἡ Ἀγία τοῦ Θεοῦ καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν. Οὕτως καὶ ἡ
ἄνω[θεν] / κερά Μαρία θέλει καὶ αὐτὴν τὴν ἄνωθεν κερά Μαρούλα εἰς γυναῖκα τοῦ
αὐτ[οῦ] / ἀνεψιοῦν τῆς τοῦ Ἰάκωβου καθὼς διακελεύου οἱ θεῖοι καὶ ἱεροὶν νόμοι
τῆς / καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας καὶ ἐν μπρώτοις τάξου οἱ ἄνωθεν γο /
νοὶν καὶ κερά Μαρία τῶν αὐτῶν παιδιῶν γαμπροῦ καὶ νύφης τὴν εὐχὴν / τοῦ ἀφέντην
τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας τῆς Θεοτόκου καὶ τὴν ἐδικὴν τος. Ἐπειτα / εἰς ὄνομα
προίκας τάζειν ὁ μαστρὸ Μανώλης καὶ ἡ συνβίαν τοῦ τῆς κόρης / τος πρῶτον τὰ
σπίτια ὅπου κάθονται τὴν σήμερον ὅλα καθὼς εὐρίσκονται / καὶ μὲ σπιτοτόπους
καὶ μὲ ὅλα τος τὰ δικαιώματα / τὰ εὐρισ / κόμενα / ἔξω τῆς / πόρτας / τῆς Ἑβρι /
ακῆς, / ἦτοιν εἰκόνες τρεῖς ὁ ἀφέντης / ὁ Χριστὸς καὶ ἡ κυρία Θεοτόκον καὶ ὁ Ἅγιος
Νικόλαος ἀκόμη τιχάριν / ἓνα μα / ξελαρομάνες πέντε, σεντόνια ζευγάρια τέσσερα
μαξελαροντύμαν / τα ζευγάρια ἔξε, κουρτίνες τρεῖς, παπλώματα δύο τὸν ἓνα γεράνι / ο
λινὸν καὶ τὸ ἄλλον πολίτικον, μπουστομπράτζολα ζευγάρια τέσσερα / τὰ δύο χρυσὰν
καὶ τὰ δύο σκλέτα, μπουστομάνικα ζευγάρια ἔξε καὶ πο / [[λ]]διές ἔξε μπουχαγέρην
ὀξειν μὲ τὸν μποδόγυρον ἓνα καὶ ὀρμίζιν ἓνα / νὰ τῆς τὸ κάμου κάρτζες ροζιές μὲ τὰ
μπλεκτὰ ζευγάρια ἓνα χρυσὸ φα / κιόλον ἓνα, σκέπην μία, ἀκόμα καὶ δακτυλίδια μαλα-
ματένια / τρία καὶ κολλαῖνα φαναράτην μία, μπάνκον ἓνα καὶ κασέλες δύο καὶ / κανα-
βέτα μία καὶ τραπέζιν μὲ τρία σύρματα καὶ ἓνα μπαγγάλιν / στάνια ἐννιά καὶ καντι-
λιέρια πέντεν πεύκιν ἓνα καὶ καρπέτα μία / λύχνους προύτζουνους δύο ἀκόμα καὶ
ἐκατῶν ρεαλίω σκρίτα βάλιτα ἀκόμην / καὶ πετζοπουλομάντιλα πῆχες πενήντα
ἦτοιν νούμερο 50 καὶ ἀπὸ πᾶσαν / μασαρία ὅπου νὰ χρειάζεται μία νοικοκυρὰν κατὰ
τὴν κοντετζιό τῆς / [.....]ον σύνμπλ[ι]ο τοῦ παπᾶ Γεώργην Ἀμάη τοῦ σακελ-
λάρου καὶ τὰ χωράφια τοῦ παπᾶ τα σιν / [.....] ἓνα πρεβόλι στὸν Κινίδαρον
δεντρολογημένον σύνμπλιο τοῦ Ἀγίου Γεωργίου / [νὰ εἶναι ἐ]δικάν τῆς.

/ [Ἄ]πὸ δὲ τὸ ἄλλο μέρος τάζει καὶ ἡ ἄνωθεν κερά Μαρία τοῦ ἀνηψοῦν τῆς τοῦ
Ἰακώβου καὶ μὲ τὸ θέλημα / τοῦ ἀδελφοῦν τῆς τοῦ μισερ Ἀντωνάκην Πετρίτην τοῦ
πατέραν τοῦ ἄνωθεν γαμπροῦ ὡς λέγειν πῶς / [.]νε μὲ τὸ θέλημάν του ἐπειδὴν καὶ
νὰ μὴν εἶναι ἐδῶ στὸ παρὸν διατὶν εἶναι λέγειν δουμάκιν ἀχαμνά / πρῶτον τοῦ δίνειν
καὶ ἐκεῖνος τὴν εὐχὴν του, ἔπειτα εἰς ὄνομα προίκας τοῦ τάζειν καὶ ἡ αὐτὴν κερά
Μαρί / α εἰκόνες τέσσερις, ἀκόμην τὸ σπίτιν τοῦ Νέου Χωριοῦ εἶναι ἀπὸ τῆς μά-
νας του μὲ τοῦτον νὰ κάθε / ται ὁ κύρης του μέσαν ἕως τὴν ζωὴν του καὶ μετὰ τὸν
θάνατόν του ἐδικόν του. Ἀκόμη τὸ σπίτιν ὅπου ἔ / χειν ἡ κερά Μαρία εἰς τὸ Μέσαν
Κάστρον ἐδικόν του μετὰ τὸν θάνατόν τῆς ἀκόμη καὶ ἓνα ζευγά / ριν σεντόνια καὶ
κουρτοῦνες δύο καὶ μαξελάρια ζευγάρια δύο καὶ μαξελαρομάνες [[ἔξε]] / πέντε
καὶ πάπλωμα γερανιὸ ἓνα λινόν, βατζέλια δύο καὶ καντιλιέρι ἓνα καὶ κασέλες /

τρεῖς καὶ κασελέτα καρένην μία καὶ μπάκον ἓνα καὶ πᾶσαν ἄλλη μασαρία ὅπου νὰ ἔχωμε /. Ἀκόμη τὸ ἀμπέλι ὅπου ἔχειν εἰς τὸ Ἀγερσανὶν σύνμπλιο τοῦ Τζαουρέλην. Ἀκόμη τὸ χω / ράφιν ὅπου ἔχειν στὲς Ἐγγαρεὲς λεγόμενον Κάνμπος. Ἀκόμη τὸ χωράφιν πῶχειν στὸ μέρος τῆς / Φανερωμένης στὸν Ἀγιον Ἡλία τὸ λέσιν στοῦ Παπαῖ τῇ Βρύσῃ τοῦτα ὅλα εἶναι ἐλεύτερα. Ἀκόμη / στῇ Στελίδᾳ χωράφια δύο ἀπὸ τῆς μάνας του, ἀκόμα καὶ σκάνιον ἓνα μὲ δύο σύρματα / μὲ τὴν κοντετζιὸν ἐτούτην νὰ τρώσῃ τὰ μισὰν τος χειμωνικὰν καὶ καλοκαιρινὰ ἕως τὴν ζωὴν / τος καὶ μετὰ τὸν θάνατόν τος ἐδικάν του ὅλα μὲ τὴν εὐχὴν τος κάνοντάς τος καὶ κοντε / τζιόνε / οἱ ἄνωθεν γο / νοὶ καὶ κερά / Μαρία / ὅτιν εἰ μὲν καὶ οἰκονομήσῃ ἀφέντης ὁ Θεὸς καὶ κάμου παιδιὰ ἐκ τῆς σαρκὸς τος τὰ ὅσαν / τὸς ἐτάζουν νὰ εἶναι αὐτινῶν καὶ τῶν μπουδιῶν τος, εἰ δὲ ὁ Θεὸς νὰ μὴν τὸ ὀρίσῃ καὶ ἀποθάνου ἄκλῃ / ροιν νὰ στρέφονται εἰς τοὺς πλέα πρόξιμους κατὰ τὴν μπαλαιὰ συνήθεια τοῦ τόπου μας καὶ τὰ ἐξῆς/. Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν τοῦ παρόντος [[κο]] προικοσυνφώνου βάζου καὶ ἀλληλογία τῆς ἀφεντίας ρε / ἄλια ἑκατὸν ὁ ἀλληλογήσας νὰ τὰ ζημιώνεται λέγοντας καὶ τοῦτον ὅτιν ὅποιο μέρος ἦθε / λε τοῦ τύχειν θάνατος τὸν ζώντα μέρος νὰ τρώγῃ τοῦ τεθνηκόντος τὸ μερδικὸν ἕως / πότε στέκειν εἰς τὴν τιμὴν του τόσον διὰ τὸ ἓνα μέρος ὡσὰν καὶ διὰ τὸ ἄλλον. Ὅθεν πα / ρακαλοῦ καὶ ἀξιοπίστους μάρτυρες οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρός τος. —

/ — Ἰάκωβος Γοργογύρης μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε —

/ — Ἀτάνης Παρζαλῆς μαρτυράου ὡς ἄνωθε —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

128

Κουντουβερνία

φ. 76^v

/ Φ 77

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1681 / ἐν μηνὶ Μαρτίου 28 / εἰς τὸ ἀργαστήρ[ιν κάμου τοῦ ὕ] / πογράφοντος νοτάριου ἐνεφανίστηνσαν τὰ κάτωθεν μέρην ἡγου ὁ μαστρὸ Φραντζέσκος [Κυνηγὸς] / ὁ κύρ Λαμπριανὸς Καπελάνου καὶ Ἰάκωβος ποτὲ Λαμπριανοῦ Ἀρφανοῦ καὶ πέφτουν εἰς[ἐ συνί] / βασιν κουντουβερνίας [[παντοτινῆς]] καὶ δίδειν ὁ ρηθεὶς μαστρὸ Φραντζέσκος τῶν νᾶνωθε κοπ[ια] / -στάδων Λαμπριανοῦ καὶ Ἰακώβου τὸ χωράφιν στὸ Λειβάδιν ποῦ ἔχειν ἀπὸ τῆς συνβίας του τὸ σ[ύ]μπλιο τοῦ Πετριτζάκη. Ἀκόμην καὶ ἄλλο ἓνα κομμάτιν χω

